

PARAULES DE VIDA

«Senyor, tu ho saps tot; ja ho saps, que t'estimo»

(Jn 21,17)

La celebració de la festa dels apòstols Pere i Pau concentra la nostra atenció en el Bisbe de Roma, el Papa, el Pastor universal de tota l'Església. «Per un misteriós disseny de la Providència, Pere acaba a Roma el seu camí en el seguiment de Jesús i a Roma dóna aquesta prova màxima d'amor i de fidelitat. També a Roma Pau, l'apòstol dels pagans, dóna el testimoni suprem. L'Església de Roma esdevenia així l'Església de Pere i de Pau» (Ut Unum Sint, núm. 90).

En aquesta festa celebrem la universalitat de l'Església, i, al mateix temps, el seu caràcter concret i personal. L'Església es fonamenta en el testimoni dels apòstols, al cap dels quals està Pere. A través dels mitjans de comunicació sentim parlar sovint del Vaticà en referència al govern general de l'Església, però els cristians sabem que re-

re d'aquesta paraula està el testimoni del successor de Pere. I, amb ell, de tots aquells que han succeït als apòstols: els Bisbes. Si en parlar del Vaticà es subratllen els béns acumulats per l'Església a través dels segles, en parlar del successor de Pere, del Papa, recordem que el Senyor ha volgut triar un home dèbil i necessitat de renovació perquè sigui el Pastor de tota l'Església. És necessari subratllar aquesta dimensió de la debilitat humana de Pere i dels seus successors, perquè en ella es posa de manifest que la seva missió procedeix totalment de la gràcia.

Com oblidar aquell encontre de Jesús Ressuscitat amb Pere?: «—Simó, fill de Joan, m'estimes més que aquests?... Pastura les meves ovelles» (Jn 21,15-16). És important notar com la debilitat de Pere manifesta que l'Església es fonamenta sobre la potència infinita de la gràcia. Pere rep l'encàrrec de pasturar el ramat en una triple professió d'amor que recorda la seva triple traïció en la nit de la Passió. «Hereu de la missió de Pere, en l'Església fecundada per la sang del príncep dels apòstols, el Bisbe de Roma exerceix un ministeri que té l'origen en la multiforme misericòrdia de Déu, que converteix els cors i infon la força de la gràcia allí on el deixeble prova el gust amarg de la seva feblesa i de la seva misèria. L'autoritat pròpia d'aquest ministeri està tota al servei del disseny misericordiós de Déu» (Ut Unum Sint, núm. 92).

També Pau reconeix que el seu ministeri és un do de la gràcia, i que tot el seu quefer no es recolza sinó en el Senyor: «En tens prou amb la meua gràcia. En la teua feblesa actua el meu poder». I pot exclamar: «quan sóc feble és quan sóc realment fort». (2Co 12,9-10). En realitat, el ministeri eclesial de Pere i de Pau no naixen de l'afirmació d'ells mateixos, dels seus poders i recursos, sinó de Déu.

† **Javier Salinas i Viñals**

Bisbe administrador apostòlic de Lleida

La diòcesi de Lleida peregrina a Tarragona per guanyar el Jubileu de sant Fructuós

La diòcesi de Lleida ha peregrinat a Tarragona per guanyar el Jubileu dels 1.750 anys del martiri de sant Fructuós, bisbe i els seus diaques Eulogi i Auguri. Fou el 31 de maig, quan 350 pelegrins encapçalats pel bisbe Xavier Salinas, van visitar els llocs jubilars: L'amfiteatre on foren martiritzats, la catedral primada amb l'altar dels sants, la capella de Sant Pau del claustre de Seminari i la capella major. L'acte central fou l'Eucaristia a la catedral, presidida per l'arquebisbe de Tarragona Mons. Jaume Pujol i concelebrada pel bisbe administrador apostòlic de Lleida i vuit mossens de la diòcesi.

X Jornades de Formació dels comitès de solidaritat Óscar Romero

L'Acadèmia Mariana de Lleida acollirà del 3 al 6 de juliol, les X Jornades de Formació* «La dimensió política y profètica de los comités. Trabajo en red altermundista».

Aquestes jornades a nivell nacional han estat organitzades pels Comitès de Solidaritat Óscar Romero i molt especialment pel comitè de la diòcesi de Lleida. La seva coordinadora Montserrat Saladrigues, davant aquestes Jornades ha dit: «...els comitès, amb una clara vocació profètica, animats per l'Esperit de Déu, pretenem donar llums a la societat i així anar apropant el Regne de Déu. Les jornades pretenen fer un recorregut per la nostra societat amb la metodologia llatinoamericana: veure, jutjar i actuar. Analitzar la situació actual i anar apuntant camins, ja sigui en l'àmbit comunitari dels CORs, com en el personal».

Les jornades s'iniciaran el dijous 3 de juliol, a les 10 de la nit, amb la presentació dels CORs participants d'arreu d'Espanya. El divendres, 4 a les 10 del matí es farà la primera ponència: «La dimensió política», a càrrec de J. Subirats, professor de la UAB. Per la tarda es realitzaran diversos tallers sobre Banca Ètica, Sostenibilitat, Els joves i la Política i nous espais de participació. Ja per la nit, al Teatre de l'Acadèmia, representació teatral de «Pedro y el Capitán» de Mario Beneditti. El dissabte 5, a les 10 del matí la teòloga M. Pau Trayner parlarà sobre «la dimensió

profètica» i per la tarda continuaran els tallers amb els temes: Teologia feminista, Homilies de Mons. Óscar Romero, Art i pregària, Diàleg Interreligiós i Conferència Llatinoamericana d'Aporecida; per cloure a les 8 de la tarda amb l'Eucaristia. Ja per la nit, tindrà lloc una vetllada amb el grup de danses «Celina Farran». La jornada de cloenda serà el matí del diumenge 6, amb la lectura i aprovació del manifest de les Jornades.

* Per Informació i inscripcions a: lleida@comitesromero.org o al tel. 973 197 197.

Tridu i festa patronal a la parròquia de Sant Pere de Lleida

La parròquia de Sant Pere de Lleida celebra el diumenge 29 de juny la festa del seu titular sant Pere apòstol, amb la celebració d'una Missa solemne a les 11 del matí, presidida pel rector Mn. Joan Mora i cantada pel Cor de la parròquia de la Mare de Déu del Carme. La festa és precedida d'un tridu de preparació els dies 26, 27 i 28, a les 7.30 de la tarda. També celebren la seva festa patronal les parròquies d'Alcanó, Alfés, Sudanel, Puigverd de Lleida, Els Masos de Millà, Alfarràs, Malpàs, Manyanet, Claramunt, Orrit i Sapeira.

La parròquia de Sant Pau celebra la festa i el Bimil·lenari de l'apòstol

La parròquia de Sant Pau, del barri de la Mariola de Lleida, celebra el diumenge 29 de juny la festa del seu titular sant Pau i la commemoració del Bimil·lenari del naixement de l'apòstol. A les 12 del migdia solemne concelebració Eucarística presidida pel rector Mn. Joaquim Lax i cantada pel cor parroquial «San Pablo Apòstol», dirigit per Victòria Rodríguez. Al finalitzar la Missa, a l'exterior de l'església davant l'escultura de sant Pau, homenatge al patró amb una ofrena de flors i ballada d'una sardana a càrrec del Grup sardanista de Butsènit.

SANT PERE I SANT PAU

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist pels jueus, féu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El féu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!». I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies». Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me». Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat, es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dóna a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi».

▶ Salm responsorial (33)

R. *El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meua ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels, per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Filip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel».

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes se puso a perseguir a algunos miembros de la Iglesia. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agradaba a los judíos, decidió detener a Pedro. Era la semana de Pascua. Mandó prenderlo y meterlo en la cárcel, encargando de su custodia a cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él. La noche antes de que lo sacara Herodes, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel.

De repente, se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocó a Pedro en el hombro, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate.» Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias.» Obedeció, y el ángel le dijo: «Échate el manto y sígueme.» Pedro salió detrás, creyendo que lo que hacía el ángel era una visión y no realidad. Atravesaron la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la calle, y se abrió solo. Salieron, y al final de la calle se marchó el ángel. Pedro recapacitó y dijo: «Pues era verdad: el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de la expectación de los judíos.»

▶ Salmo responsorial (33)

R. *El Señor me libró de todas mis ansias.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchan y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano: Yo estoy a punto de ser sacrificado, y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su venida. El Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles.

Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.» Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo.»

Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

Baix relleu amb els apòstols sant Pere i sant Pau (Segles iv-v)

COMENTARI

Feliços els qui s'hi refugien

És de nit. Així ho descriu el llibre dels *Fets dels Apòstols*. Sovint les coses cabdals a la Bíblia passen de nit. Són els dies dels àzims, és Pasqua, una nit important: l'alliberament d'Egipte, la resurrecció del Crist.

La comunitat està reunida, pregant Déu insistentment per Pere que està empresonat. La causa del seu encarcerament és ben banal: el voler d'Herodes de fer mal per fer mal, perquè això agrada alguns i així podrà augmentar el seu prestigi.

La comunitat prega. La nit de Pasqua, a Egipte, les famílies havien d'estar reunides. Pere dorm, està mort (son i mort poden ser sinònims). Es pre-

senta l'àngel del Senyor i desvetlla Pere, el fa aixecar, el ressuscita d'alguna manera. L'habitació s'omple de llum. Com en la novena plaga d'Egipte: tot era fosc, tan sols hi havia llum als llocs on vivien els israelites. Les cadenes cauen de les mans de Pere, comença a ser alliberat, com segles abans, la nit pasqual, el poble havia estat alliberat del país d'esclavatge.

I l'àngel mana a Pere que se ceneixi el mantell i es posi les sandàlies. La nit pasqual, ho explica el llibre de l'Èxode, el poble havia de menjar l'anyell amb el cos cenyit i les sandàlies posades. Havia d'estar a punt per sortir d'Egipte. Pere s'ha de posar a punt per sortir de la presó.

L'àngel condueix Pere de nit, com ho féu aquella nit de Pasqua sortint d'Egipte a punt de creuar el mar dels joncs, el mar Roig. El condueix per la ciutat. Finalment, Pere s'adona que realment ha estat alliberat, no és cap somni, ni cap visió el que li ha passat. Ara Pere pot lloar Déu perquè l'ha alliberat. El poble, la comunitat reunida ha invocat el Senyor, i Ell l'ha escoltat. Realment, l'àngel del Senyor protegeix els seus fidels, protegeix Pere, protegeix l'església naixent. Ell continua protegint avui els qui l'estimen i s'hi refugien.

Serem dels qui s'hi refugien?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Am 2,6-10.13-16 / Sl 49 / Mt 8,18-22 ■ **dimarts**: Am 3,1-8;4,11-12 / Sl 5 / Mt 8,23-27 ■ **dimecres**: Am 5,14-15.21-24 / Sl 49 / Mt 8,28-34 ■ **dijous**: Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jn 20,24-29 ■ **divendres**: Am 8,4-6.9-12 / Sl 118 / Mt 9,9-13 ■ **dissabte**: Am 9,11-15 / Sl 84 / Mt 9,14-17 ■ **diumenge** vinent, XIV durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Za 9,9-10 / Sl 144 / Rm 8,9.11-13 / Mt 11,25-30.

SOLEMNITAT DE SANT PERE I SANT PAU

Dos grans apòstols, fonaments de la fe

Enguany la festa dels apòstols Pere i Pau cau en diumenge, i per tant substitueix la litúrgia del diumenge 13 del temps de durant l'any que tocaria avui. Això ens permet celebrar d'una forma especial aquesta solemnitat, que ens recorda aquests dos grans personatges de la història inicial de la nostra fe cristiana, els dos grans apòstols de Jesucrist. En ells tenim un exemple per a la nostra vida cristiana, i alhora també els tenim com a intercessors davant Déu.

Pere i Pau. Els dos grans apòstols. Els fonaments de l'Església. La celebració d'avui ens ha d'ajudar a enfortir la nostra fe. Pere i Pau van ser dos homes senzills, cadascú amb la seva història, amb les seves febleses i dificultats, però també van ser uns testimonis fermes de Jesús, fins a donar tots dos la vida en el martiri a Roma.

D'ells, dels apòstols Pere i Pau, ens ve la nostra fe, que s'ha anat transmetent de generació en generació, en la unitat de l'Església. Nosaltres també som homes i dones senzills, febles, i de vegades ens costa creure o ens costa ser uns deixebles autèntics de Jesús. Però en Pere i Pau trobem un model, un exemple, un motiu per animar-nos, per sentir-nos de debò seguidors de Jesús, membres de l'Església. Alhora que també preguem Déu, per intercessió de Pere i de Pau, per l'Església, pel Sant Pare, pels bisbes, per tots els cristians i les cristianes del món; que ens mantinguem fermes en la fe.

Que la professió de fe de Pere, i també de Pau, siguin avui exemple i esperó perquè cadascun de nosaltres fem també la nostra pròpia i personal professió de fe.

Xavier Aymerich
(De *Missa Dominical*)

El corazón de Unamuno y Dios

«**M**ientras el médico, en la habitación, hacía una valoración de la enfermedad de mi esposa... yo, paseando nervioso por el pasillo, invocaba con el corazón... a Aquel... que tanto había negado... con mi mente»... (Don Miguel de Unamuno, rector de la Universidad de Salamanca, ante la grave enfermedad de su esposa).

El doctor Schökel, una autoridad en Escritura, enseña que los hebreos ponían en el corazón la sede de la vida consciente: pensamientos, recuerdos, deseos, decisiones, tribulaciones, sufrimientos, alegrías...

Blaise Pascal, gran científico, pensador y católico francés, afirmaba: —«El corazón tiene razones... que la razón... desconoce».

Y es que existen hechos vividos con tanta intensidad y profundidad —son las razones del corazón, de la vida— que nos mudan, nos cambian, nos tumban...

Julien Green contaba: «Si esta noche hubiese de morir y me preguntaran qué es lo que me ha conmovido más en este mundo, respondería —sin dudarlo ni un instante—: «El paso de Dios... por el corazón de los hombres».

Concepción Arenal escribía: «La razón aprende muchas cosas... que sólo el corazón —la vida— enseña. Ni la atmósfera —en su leyes físicas— ni el corazón de las personas... pueden purificarse... sin las tempestades...».

Es en la noche cuando se ven las estrellas... Sin la noche de las dificultades... nunca veríamos... la verdad profunda de la vida.

J. M. Alimbau

SANTORAL

29. † Diumenge. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. Dilluns. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliàna, vg.

1. Dimarts. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. Dimecres. Sants Procès i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prev. jesuïtes i mrs.

3. Dijous. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. Divendres. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalanoaragonesa, néta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. Dissabte. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juliol)

General: Que augmentin els voluntaris que presten els seus serveis a la Comunitat cristiana amb generosa disponibilitat.

Missionera: Que la Jornada Mundial de la Joventut de Sydney entusiasmi els joves per Crist, i els transformi en sembradors d'esperança per a la humanitat.

PENSAR EN LOS HIJOS

Argumentos a favor o en contra de la custodia compartida

Los hay para todos los gustos. Pero se deben sopesar, desapasionadamente, las ventajas y los inconvenientes, sin perder nunca de vista que el objetivo final ha de ser siempre el beneficio de los hijos. Tengo una cosa bien clara a estas alturas, que voy a poner en letra cursiva para resaltarla aún más: *nadie pone en duda la extraordinaria importancia de que ambos progenitores estén presentes en la vida del niño después de la separación.*

En conclusión, puedo decir que no hay un modelo *ideal* de custodia que garantice que funcionará correctamente. La custodia compartida puede funcionar muy bien para un niño y resultar pésima para otro. Depende de múltiples variables: la personalidad y estado mental de los padres, la calidad de las relaciones padres-hijos, el grado de enojo y de cooperación entre los padres, la edad de los hijos, el temperamento y flexibilidad de cada niño...

A todo lo cual hay que añadir un factor importante que quiero resaltar: los padres han de estar dispuestos a tener las mismas pautas educativas y a mantener idénticas rutinas con los niños cada vez que estén a cargo de uno de ellos.

Es decir, por ejemplo, que un niño no se puede acostar a las ocho con un progenitor y a las diez con el otro, comer con cubiertos cuando esté con uno o con los dedos cuando esté con el otro, o dormir con un progenitor en su cama y solo en su habitación cuando le toque con el otro, etcétera. De no ponerse de acuerdo ambos padres, van a crear una total desorientación en el niño, que puede tener consecuencias serias en su desarrollo.

Dr. Paulino Castells
(*Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo.* Ed. Espasa-Calpe, 2004)

ENTREVISTA

► JOSÉ MARÍA LA PORTE

Ajudar l'Església

«**E**ls creients som l'Església i creure suposa viure amb radicalitat l'Evangelí, també en l'ajuda als més necessitats. Gastem a l'any centenars d'euros en transport, menjar i productes necessaris per portar una vida digna. No podríem ser una mica generosos i marcar simplement una casella perquè l'Església també ajudi els altres? Només cal recordar-ho a l'hora de fer la declaració de la renda.» Aquesta declaració és de José María La Porte, professor de la Pontifícia Universitat de la Santa Creu de Roma, que explica com funciona l'autofinançament de l'Església a Itàlia.

A Itàlia, com funciona la recollida de fons per a l'Església?

És diferent del model espanyol, perquè el vuit per mil dels impostos és una quantitat fixa que es destina igualment a les confessions religioses aprovades pel Parlament segons la seva representativitat. El que es pregunta en la declaració dels impostos és la preferència per realitzar aquesta distribució. En el cas d'Itàlia, la proporció dels qui marquen la casella de l'Església catòlica és del 85-90% des de 1999!

Què ha de tenir una bona campanya per garantir l'autofinançament?

Combinar els aspectes extraordinaris i atractius —els que excedeixen la vida ordinària d'una diòcesi, perquè suposa un ajut a llocs llunyans o en extrema necessitat: sacerdots i religiosos/es ajuden en camps de refugiats, missions...— amb els ordinaris —tots nosaltres tenim necessitats espirituals ordinàries: la dimensió religiosa es projecta en la nostra vida i tots nosaltres ens beneficiem de l'atenció de l'Església. A més del testimoni personal de fe, és bo explicar el bé que fa l'Església vers els més necessitats, els malalts de sida, les víctimes de guerres que no surten als diaris...

Què ens recomanaria perquè poguéssim canviar el concepte que té la societat d'aquí respecte de l'Església?

No tenir por a la riquesa de la fe, que és una proposta positiva, plena d'esperança. El problema de l'Església som els cristians, que de vegades ens oblidem del Mestre. Cal procurar que la paràbola de la nostra vida comuniqui el seu missatge, malgrat les limitacions personals.

Òscar Bardají i Martí

AGENDA

XXIII Pelegrinatge a Lourdes.—Diumenge 29, segon dia del pelegrinatge diocesà a Lourdes, els pelegrins de Lleida assistiran a la Missa internacional a la basílica de Sant Pius X (9.30 matí) i faran el Camí del Jubileu (3 tarda). Dilluns 30, Pas per la Gruta (2 tarda), Eucaristia a l'església de Santa Bernardette (3 tarda), Processó Eucarística amb malalts (5 tarda), Rosari de Torxes (9 nit). Dimarts 1 de juliol, Missa a la Gruta de les aparicions presidida pel bisbe Xavier Salinas (9.45 matí) i retorn a Lleida a les 12 del migdia, arribada a les 8 de la tarda.

Vigília de l'Adoració Nocturna a Sant Llorenç.—Dissabte 5 de juliol, a partir de les 11 de la nit i fins les 3 de la matinada a l'església de Sant Llorenç de Lleida, Vigília mensual de l'Adoració Nocturna, dirigida pel consiliari Mn. Daniel Turmo.

Taller «Guarir les nostres ferides interiors».—Divendres 11 i dissabte 12 de juliol, a la Casa d'Espiritualitat de l'Acadèmia Mariana, taller «Guarir les nostres ferides interiors i els nostres records dolorosos», dirigit per Mn. Carles Sanmartín. Informació i inscripcions: Acadèmia Mariana tel. 973 266 161 i a academiamariana@bisbatlleida.org o carles1903@telefonica.net.

Trobada de Joves a Lourdes i estada a Taizé.—La Delegació de Joves de Lleida convidada a la Trobada Internacional de Joves a Lourdes del 14 al 20 de juliol, coincidint amb la JMJ a Sydney i el Jubileu de Lourdes. I a l'agost, estada a Taizé. Informació i inscripcions: Delegació de Joves de Lleida, c/ Acadèmia, 17; telèfon 973 260 051 o www.pasjovelleida.org.

Romeria i diada de la Confraria de Lleida a Montserrat.—Del 7 al 14 de juliol, organitzada per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, tindrà lloc la 61. Romeria a Montserrat. El diumenge 13, diada de la Confraria de Lleida a Montserrat, Romeria d'una jornada. Informació i inscripcions al telèfon 973 222 577.

Aplecs d'Estiu dels carmelites de Lleida.—El santuari-parròquia de Santa Teresina de Lleida, organitza els Aplecs d'Estiu a la residència dels carmelites de Palafrugell (Girona). Torns: del 24 al 31 de juliol, de l'1 al 8 i del 16 al 23 d'agost. Informacions i inscripcions al telèfon 973 268 038.

Colònies familiars.—Organitzades per la delegació de Família i Vida i Fundació Verge Blanca. Tindran lloc a la Colònia Montsant de Vilaller, del 13 al 17 d'agost, amb l'acompanyament del P. Joan Pujol. Informació i inscripcions: Delegació de Família i Vida, Blondel 11, 2n, tel. 973 263 824.

Obertura de la Cova del P. Palau.—Tots els diumenges fins el mes d'octubre, de les 4 a les 7 de la tarda, les Carmelites Missioneres Teresianes obren la Cova del P. Francesc Palau a Aitona. Informació: telèfon 973 794 883.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Eucaristia al Cor de Maria per la canonització de la M. Esperança González

La Capella de les Missioneres del Cor de Maria, va acollir la tarda del 24 de maig una Eucaristia presidida per Mn. Jaume Pedrós, per demanar la canonització de la seva fundadora la M. Esperança González i en commemoració del 123 aniversari del seu naixement, ocorregut a Lleida, el 19 de maig de 1923.

Les dues comunitats que hi ha a Lleida, la de la Casa Llar M. Esperança i la de la residència del Cor de Maria, així com exalumnes i col·laboradors de la congregació i altres fidels, participaren en la celebració.

Les Missioneres del Cor de Maria, fundades per la M. Esperança el 19 de juny de 1862 en la mateixa casa on morí el 5 d'agost de 1889 i que ara la recorda; continuen avui amb el mateix carisma que donà origen a la congregació: l'atenció espiritual i humana de la dona maltractada i marginada. Ho exerceixen i viuen en centres residencials per a nenes i joves, cases d'acollida, centres educatius, residències estudiantils i missions. Estan presents a l'Argentina, Paraguai, Costa Rica i Espanya, amb la seva casa general a Madrid i la casa mare, a l'avinguda de Catalunya, a Lleida.

A Lleida s'inicià també el procés de beatificació de la M. Esperança l'any 1990, passant a Roma el 1997 on s'aprovà la seva «Positio». El 12 d'abril de 2005 els teòlegs van reconèixer l'heroïtat de les seves virtuts i el 13 de desembre ho van fer els cardenals. I el 28 d'abril de 2006 a Lleida, fou també el lloc on primer es va conèixer la notícia que el papa Benet XVI havia autoritzat la promulgació del decret pontifici de Virtuts Heroïques, proclamant venerable a la M. Esperança. El procés continua obert a l'espera d'un miracle per la seva intercessió.

El monestir de les Carmelites acull la festa del Sagrat Cor de Jesús

La tarda del 30 de maig, la capella del Monestir del Sagrat Cor de Jesús de les religioses Carmelites Descalces a la Caparrella, es quedà petita per acollir al gran nombre de fidels que van assistir als actes organitzats amb ocasió de la festa del Sagrat Cor. Molts d'ells havien arribat al monestir amb els dos autocars que sortiren de les parròquies del Pilar i de Sant Pau.

La celebració s'inicià amb una Eucaristia presidida per Mn. Joaquim Lax, rector de la parròquia de Sant Pau de la Mariola i que té cura de la capella-nia d'aquest monestir; concelebrant Mn. Francesc Xavier Jauset,

rector de la parròquia del Pilar i cantada per les religioses carmelites.

Finalitzada la celebració tingué lloc l'exposició del Santíssim Sagrament, amb la consagració al Sagrat Cor de Jesús i la benedicció final amb la custòdia. Tot seguit, a l'esplanada del monestir es féu un senzill refrigeri amb coca i suc. A la festa del Sagrat Cor, com ja és costum, s'hi sumà l'Apostolat de la Divina Misericòrdia de Lleida.

La Unitat Pastoral de Cappont celebra els 50 anys de sacerdoci de Mn. Serafi Jou

La unitat pastoral de Cappont de Lleida, formada per les parròquies de la Sagrada Família, Santa Teresa Jornet i l'ermita de la Mare de Déu de Grenyana; es va aplegar el diumenge 1 de juny, a les 12 del migdia a la parròquia de la Sagrada Família, per celebrar les Noces d'Or Sacerdotals de Mn. Serafi Jou.

L'Eucaristia que fou concelebrada pel rector Mn. Lluís Sallan, Mn. Josep Alexandre Baró, adscrit a la Unitat i el rector emèrit de la parròquia de la Sagrada Família Mn. Jaume Montaña i presidida per Mn. Serafi. Nombrosos fidels de les dues parròquies i també veïns de la partida de Grenyana i feligresos de la seva ermita, així com els seus familiars més propers van fer-se participar en la celebració, testimoniant a Mn. Serafi el seu afecte i agraiement.

En l'homilia Mn. Lluís Sallán, es referí molt especialment a: «...la talla profundament humana i sacerdotal de Mn. Serafi; al seu testimoni de fermesa i alhora d'humilitat, destacant la seva prudència i definint-lo com capellà proper i lúcid davant la realitat, en l'exercici del seu ministeri sacerdotal».

El rector va cloure l'homilia recitant la poesia que un altre recordat sacerdot i poeta, Mn. Agustí Bernaus, va escriure amb ocasió de les seves Noces d'Or Sacerdotals i que ell considerà molt adient en la commemoració dels 50 anys de sacerdoci de Mn. Serafi Jou i alhora com una pregària per les vocacions:

*Moltes noces d'or,
poques misses noves.
Molta neu als cims
i secada l'horta.
Jo espero, Senyor,
mans joves i fortes
que agafin l'aixada
dels que ja no poden...*

En el moment de l'ofertori, Mn. Serafi Jou va rebre dels feligresos diversos obsequis en nom de les dues parròquies i també dels amics de l'ermita de Grenyana. La Missa de Noces d'Or va cloure amb la ballada d'una sardana d'homenatge a càrrec del Grup Sardanista de Butsènit, davant el presbiteri de l'església. Per molts anys Mn. Serafi!

La catedral de Lleida commemora el 227 aniversari de la seva Consagració

La catedral de Lleida, va celebrar el passat 28 de maig el 227 aniversari de la seva Consagració. Ho féu a les 11 del matí, amb la celebració d'una Missa on es commemorà litúrgicament la dedicació del primer temple de la diòcesi, un 28 de maig de l'any 1781.

Presidí el president del capítol Mn. Josep A. Ginestà, concelebrant la resta de capitulats. En l'homilia el degà féu una semblança històrica de la Catedral Nova, recordant algunes dates importants com la de l'inici de la seva construcció l'any 1761, a conseqüència de la seva reconversió en caserna per ordre de Felip V. Mn. Ginestà recordà als fidels que en totes les catedrals hi ha dues coses fonamentals: l'altar i la càtedra del bisbe. El primer com a signe de Crist i la càtedra, signe del magisteri i de la potestat del pastor de l'Església particular: «...els canonges capitulars creiem que, amb les diverses reformes que hem dut a terme en aquesta catedral des de fa uns

anys, hem sabut dignificar aquestes dues coses i ens sentim joiosos».

Mn. Ginestà es referí tot seguit a la catedral com «...un espai sant, per la pregària i la litúrgia que s'hi celebra... una casa oberta, a la que tothom hi pugui arribar i s'hi senti acollit... una escola per a un dià-

leg permanent entre la revelació i la cultura, la raó i la fe, la ciència i l'esperit, el saber i la Teologia. Ha de ser exemple —digué— d'una adequada pastoral servint-se del seu patrimoni cultural i artístic».

El degà va concloure la seva homilia amb aquestes paraules: «La nostra catedral només serà el que ha de ser, si tots la considerem nostra. No només el bisbe, els canonges i els que hi assisteixen de forma regular, sinó també tots els preveres i religiosos diocesans, parròquies, moviments i grups d'església. Aleshores, units al voltant del bisbe, respectant-nos els uns als altres en les nostres diferències i gaudint de la nostra diversitat, serem signes del Crist en aquesta Església que peregrina a Lleida i que té la missió de portar els homes a la salvació i al coneixement de la veritat del Crist».

Amb anterioritat a aquesta efemèride, el 15 de maig els capitulars de Lleida van participar a la Trobada de Canonges de la Tarraconense celebrada a la catedral de Tortosa.